

Ferke András (1961–1965)

Hogy került a Kollégiumba?

Elsőévesként albérletben kezdtem, majd két hónap után a Bolyai Kollégiumban laktam. Másodévesként kerültem át az Eötvösbe. Nem emlékszem, hogy ki ajánlott, de úgy emlékszem TTK-st kerestek. Formális felvételi nem volt. A tanulmányi eredményem alapján vehettek fel. (Az első félév nem volt valami fényes. Túl nagy volt az ugrás, de rájöttem a vizsgatechnikára.) Grasselly Gyula bácsival (az igazgatónkkal) volt egy beszélgetés. A Bolyaiban először tizenketten voltunk két egymásba nyíló szobában, ki kellett fogni a csendes időszakot, hogy tanulni lehessen. Az Eötvösben viszont könnyebben ment, mert ott nem voltak „lógósok”. Össze sem lehet hasonlítani a kettőt.

Hol volt ekkortájt a Kollégium?

Két évet voltam a Bolyai épület végében, utána a Batthyány utcába költöztünk. A régi hely az Idegennyelvi Lektorátusnak vagy a Ságvári Gimnáziumnak kellett, az új hely pedig valamilyen okból felszabadult, egy néni ott lakott a hátsó fertályban. Két szoba helyett három szoba lett, a létszám nem változott, így kényelmesebb lett az elhelyezés. Volt zuhanyozó, mosdó, főzőhely, kert, pince. A pincét kitakarítottuk, ott két tanuló volt. A kertben cseresznye termett, de volt macskánk is. A Batthyány teljesen független intézet volt, az jött be, akit mi beengedtünk. Volt egyszer egy nagy buli, és feljelentett minket valamelyik szomszéd. Kijött a rendőrség, mert a nyitott ablakoknál kurjongattunk: – „Mi van itt?” – „Kollégium.” – „Nyissa ki az ajtót!”. Mire visszaértem a rendőrökkel, csak a magnó volt az asztalon. – „Hát ne játsszanak olyan hangosan a magnóval!” Utána előkerültek a borosüvegek, poharak az ágyakból, nem tudom, hogyan csinálták olyan gyorsan a többiek. Ott volt Rigó Béla lakodalma is, kineveztünk egy nászszobát, nagy buli volt.

Milyen volt a tagok tanulmányi és tudományos élete?

Mindenki jól tanult és mindenki diákkörözött. Ez elvárás volt. A többféle szakosok együttélése kedvező hatású volt. Nagy viták is voltak, felhívtuk egymás figyelmét a fontos dolgokra. Nekem személy szerint is sokat jelentett, humán műveltséget szedtem magamra, nem lettem egészen szakbarbár. Jó szívvel emlékszem a társakra: Szomor Pali, Juhász Miki, Zalotai Lajos, Laki Feri, Seres Laci, Móricz Feri, csak akikre rögtön emlékszem. Utóbbi hárommal nagyokat kártyáztunk.

A régmúlt jelen volt a Kollégiumban?

Igen, ritkán visszajártak a régi (néhány éve végzett) kollégisták, de mivel friss tanársegédek és házások voltak a legtöbben, ezért nem volt ez olyan gyakori. Gyula bácsi is mesélt nekünk a régi időkről, de keveset.

Hogy alakult egyéni életpályája, mennyiben segítette ezt a Kollégium?

Végzés után a pesti Gumigyárnál dolgoztam, majd visszajöttem a szegedi gyártelepre. A Szervetlen Kémiai Tanszéken lévő álláslehetőségre Seres Laci hívta fel a figyelmem. Elmentem Gyula bácsihoz (akkor ő volt a dékán, nála voltam diákkörös és készítettem a diplomamunkám), ő ajánlott be a tanszékvezetőnek. Rájöttem azonban, hogy nem leszek Nobel-díjas, így néhány éves Orvosegyetemi (Központi Kutatólaboratórium) kitérő után huszonhét évet dolgoztam a KÖJÁLnál.

*Az interjút Varga-Orvos Zoltán készítette 2010-ben Szeged
Szerkesztette: Nagyillés János*